

کاهش دستمزد عظیم ترین بخش کارگران سوئد را تهدید می کند

کمیته هماهنگی

یکشنبه ۳ خرداد ۱۳۸۸

طغیان موج بحران، بیکارسازی های چندصد هزار نفری توده های کارگر، از بین رفتن زمینه های اشتغال جوانان، کاهش مستمر دستمزدهای واقعی کارگران، سیاست های مالیاتی مبتنی بر سودآوری هر چه انبوه تر سرمایه ها و پاره ای عوامل دیگر وضعیت اقتصادی شهرداری ها و نهادهای دولتی موسوم به «شورا» های استانی در سوئد را بیش از پیش مختل ساخته است. جمعیت زیادی از کارگران اخراج شده به دلیل طولانی شدن دوره بیکاری از دریافت غرامت از دست دادن اشتغال نیز محروم شده اند. این جمعیت عظیم به دنبال یک عمر کار کردن و استثمار شدن توسط سرمایه مجبورند که برای امرار معاش خود به «کمک های اجتماعی» روی آورند. این کمک ها به کسانی تعلق می گیرد که از هیچ درآمدی برخوردار نیستند و میزان آن بر اساس بهای نیازهای عمومی زندگی متناظر با نازل ترین سطح معیشت روز تعیین می شود. کثرت انفجار آسای شمار کارگرانی که دریافت این کمک ها به تنها راه ادامه حیات آن ها تبدیل شده است به طور طبیعی هزینه های جاری شهرداری ها (کمون ها) را بالا می برد. از دست رفتن زمینه های اشتغال جوانان و بیکاری وسیع کسانی که پس از پایان تحصیلات قادر به یافتن کار نیستند به نوبه خود این مشکل را گسترده تر می کند. از این ها که بگذریم، طغیان موج بحران میزان سودآوری سرمایه های تحت مالکیت مراکز مذکور را زیر فشار قرار داده و این امر باز هم درآمد روز کمون ها را کاهش داده است. همه این حوادث در شرایطی روی می دهد که دولت سوئد با اجرای سیاست های مالیاتی متناظر با سوداندوزی هر چه انبوه تر سرمایه ها امکان پرداخت کمک های متعارف خود به این نهادها را نیز به شدت کمتر کرده است. در چنین وضعی سرمایه داران دولتی صدرنشین این مراکز مطابق معمول تنها چاره کار را در یورش گسترده تر به سطح معیشت و امکانات اجتماعی کارگران جستجو می کنند. تا لحظه حاضر سرمایه داران با همدستی و همدلی انداموار اتحادیه کارگری در سطحی وسیع به کاهش دستمزد کارگران اقدام کرده اند و اینک کمون ها و شوراهای استانی مصممند تا این برنامه تعرض آمیز توحش بار سرمایه را علیه صدها هزار و شاید میلیون ها کارگران آموزشی و درمان و مهد کودک ها و نگه داری از سالمندان و راه و جاده و شهرسازی و همه بخش های دیگر زیر نظارت این مراکز به اجرا بگذارند. دولت از پرداخت امکانات مالی لازم به کمون ها و شوراهای استانی خودداری می کند و این نهادها را مجبور می سازد که از طریق بیکارسازی های وسیع و کاهش سطح دستمزدها جبران کاستی های بودجه خود را بکنند.

کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری

مه ۲۰۰۹

<http://www.hamaahangi.com>

khbitkzs@gmail.com